

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki H. M.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. MÜNEVVER KÜBRA BAKIRCI - 35522 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Gazze’de yaşayan Filistin halkına insani yardım götürecek olan Filoya Samsundan gönüllü olarak katılmaya karar verdim. 24 Mayıs 2010 tarihinde Antalya’ya geldim ve 27 Mayıs 2010 tarihinde Antalya Limanından Mavi Marmara Yolcu gemisine bindim. Gazze’ye doğru 28 Mayıs 2010 gününün ilk saatlerinde yola çıktık. Kıbrıs adasının güneyindeki uluslararası suda birkaç gün yük gemilerinin gelmesi için bekledik. Diğer gemilerin filoya katılması ile 30 Mayıs 2010 Pazar günü Gazze’ye doğru yola çıktık. 31 Mayıs 2010 Pazartesi günü saat 04:30 civarında uyandırıldım. Arkadaşlarım, İsrail ordusuna ait askeri gemiler tarafından birkaç saattir takip edildiğimizi söylediler. Uluslararası sularda gemimizin yol aldığını ve eğer İsrail’e 68 milden daha fazla yaklaşırsak İsraili askerlerin müdahalede bulunabileceğini konuştuk. geminin en alt burun kısmında beklemeye ve botlarla gemimizi takip eden İsrail askerlerini seyretmeye başladım. Saat 04:10 civarında botlar geminin sağ ve sol taraflarından yaklaşarak İsrail askerleri gemiye binmeye çalıştılar. Bunun üzerine gemiden askerlerin üzerine su sıkıldı ve gemiye binmeleri engellendi. 5-10 dakika sonra ise helikopter sesini duyup yukarıya baktığımda askeri bir helikopterden askerlerin geminin en üst kısmına indirildiğini gördüm. Birkaç dakika sonrada bulunduğumuz yere çok sayıda ses ve sis bombası atıldı. Çok yoğun bir duman gördüm. Dumandan etkilenmemek için geminin burnunun en uç kısmına yakın yerde denize doğru duruyordum. Sonra geminin üst katlarından çok fazla silah sesleri duydum. Daha sonrada geminin burnunda duranlar üzerine seri ateş edilmeye başlandı. Bombalamalar ve silah atışları birkaç dakika arayla tekrarlanıyordu. Yarım saat kadar böyle devam etti. Geminin burnunda 4-5 kişi kalmıştık ve sadece olayları görebildiğimiz kadar izliyorduk. Geminin üst katlarında artık sadece askerler görülüyordu. Tekrar üst kattaki askerle yoğun bir bomba atışından sonra bulunduğumuz alt güverteyi uzun namlulu silahlarla taramaya başladılar. Yanımdaki arkadaş göğsünden iki kurşun yarası aldı, diğeri bacağında yaralandı, benimde sol bacağımın alt kısmından bir kurşun isabet etti. Baldırımdan isabet eden kurşun 3 cm ileriden çıktı. Askerler ateş etmeye devam ettiklerinden göğsünden yaralanan arkadaşımızı güvertedeki baba direğinin arkasında korumaya çalıştık. Askerlerin saldırıları devam ederken yaralı arkadaşımızı yanımıza alarak 3 nolu yolcu salonuna girdik. Benim bacağıma gemideki sağlık ekibi tarafından kanamayı durdurucu tampon uygulandı ve yolcu koltuğunda yatırıldım. Gemi yetkilileri tarafından ölü ve yaralılarımız olduğu, askerlere direnilmemesi gerektiği anons edilerek herkesin yolcu salonlarına gelmesi anons edildi. Yaralıların çok olması nedeniyle ben bulunduğum yerden kalkarak salonundaki diğer arkadaşların yanına giderek beklemeye başladım. Bir saat kadar sonra yolcu salonlarının boşaltılacağı ve salonda arama yapılacağı söylendi. Güverteye çıkarken üstümüzde hiçbir eşya olmayacağı söylendi. Tüm giysilerimi, yiyeceklerimi, video

kameramı, cep telefonumu ve elçantamı (içinde USB flash disk, harici hardisk, visa kartlarım v.s. vardı)yolcu koltuklarının üzerine bıraktım. Güverteye çıkarılmadan önce üzerimiz tamamen arandı ve ellerimiz kelepçelendi. En üst kattaki arka güverteye çıkarıldım ve diz üstü yerde oturmamı istediler. Ben ayağımdaki kurşun yarasını göstererek yere çömelmeyip bir bankın üzerine oturdum. Birkaç asker gelerek yere çömelmem için ısrar etti daha sonra üst rütbeli bir asker gelerek yaramdan dolayı bankta oturmama izin verdi. Ancak yönümün denize doğru olmasını ve gemi içindeki hareketliliği izlemememi istedi. Güneşin altında 5 saate kadar bekletildim, buna bağlı olarak kollarımda, başımda, yüzümde ve yaralı ayağımda 1. Derece yanıklar oluştu. Bu dönem içinde ağrıkesici ve antibiyotik istememe rağmen hiçbiri verilmedi. 14-15 saatleri civarında önce kadınları sonra gazetecileri ve daha sonra bizleri yolcu salonlarına indirdiler. Yolcu salonunda eşyalarımın bıraktığım koltukta olmadığını gördüm. Tüm eşyalar salonun kapı girişlerinde yığılmış vaziyetteydi. Bir kısım çantalar açılmış içindeki eşyalar yere dökülmüştü. Askerlere eczacı olduğumu, yaralanmadan dolayı ilaç almam gerektiğini, çantamda ilaçlarımın olduğunu söyleyerek çantamı bulmak istedim. Ama bunun için de izin vermeyip israilde tıbbi yardım alacağımızı söylediler. Ayağımı yüksek bir yere koymak en azından koltuğun üstünde tutmak için birkaç kere teşebbüs ettim. Gemi limana yaklaşıncaya kadar müsaade etmediler. Gemi limana yaklaşıp bazı üst rütbeli askerler gelince onlara da tıbbi yardım almam gerektiğini belirttim. 10 dakika sonra gemiden inmeye başlayacağımızı, gerekli tıbbi yardımı karada verebileceklerini söylediler. Akşam 19-20 saatlerindeki (31 Mayıs 2010) bu konuşmadan sonra ben gemiden ertesi gün (01 Haziran 2010) sabah 06 saatlerinde inebildim. Kurşun yaralanmasından sonra 24 saatten fazla zaman geçmesine rağmen hiçbir tıbbi yardım almadığım gibi sadece bir kez tuvalete gitmeme müsaade edildi. Bu süre zarfında biraz su içip gemi kantininde bulduğumuz birkaç gofreti yememize müsaade ettiler. Yaralı olmama rağmen ellerimdeki kelepçeleri çözmediler. Sorgulama için iki asker arasında gemiden indirildim. Birkaç dedektör ile çoraplarıma kadar arandım. Sorgulamaya alındım. Önce tercüman olmadığı için birkaç soruya İngilizce cevap verdim. Daha sonra Gazze ve İsrail ile ilgili kelimelerin geçtiği soruyu anlamadığımı söyleyerek tercüman istedim. Tercüman gelince sorgulama devam etti. Benim Gazzeye insani yardım götürmek üzere yola çıktığımı ve İsrail askerlerinin silah zoruyla beni israile getirdiklerini söyledim. Ancak İsrail sınırlarına izinsiz girişten dolayı işlem yapılacağını, bu suçlamayı kabul edip gösterdikleri evrağı imzalarsam Türkiye'ye gönderileceğimi, aksi takdirde hapishaneye gönderileceğimi söylediler. Suçlamayı kabul etmediğimi ve evrağı da imzalamayacağımı söyledim. Hapishaneye gönderileceğim zaman bacağımdaki kurşun yarasını göstererek tıbbi yardım istedim. Beni başka askerlerin refakatinde bir hastaneye götürdüler ve bacağımdaki kurşun giriş çıkış yaralarına dikiş atıldı. Öğleden sonra 13-14 sularında bir hapishaneye getirdiler. 02 Haziran 2010 sabah 02 de ve 05 de uyandırdılar. Herkesin Türkiye'ye gönderileceğini söylediler. Sabah 08 de hapishanelerden çıkarıldık, öğlen 13 de THY uçağına bindirildik. 03 Haziran 2010 saat 02:30 da uçağıımız havalandı, 03:45 te istanbula indik. Adli Tıp Merkezinde sağlık durumumuz tesbit edil dikten sonra Bakırköy Devlet Hastanesine tedavi için gönderildim. Gerekli tetkikler yapıldıktan sonra saat 09:30 da ayakta tedavi görmek üzere hastaneden taburcu edildim.Eşyalarımızın İsrailden gönderildiğini ve Adli Tıp Merkezinde bulunduğunu söylediler. Eşyalarımı almaya gittiğimde el çantamın ve sırt çantamın tüm fermuarlarının açık olduğu ve içlerinde hiçbir eşyanın bulunmadığını gördüm. JVC 500M 5Megapiksellik Hardiskli Mini video kameramın (2.900,00 TL) çantası dahil hiçbir aksesuarını da göndermemişlerdi. El çantamdaki HTC HD2 Marka cep telefonum (1.530,00TL), USB 500GB Hardiskim(275,00 TL), 2 adet USB disk(80,00TL), 4 ve 8 GB kapasiteli SDkartlarım(125,00 TL), 3'lü Pipo setim (300 €) v.d. eşyalarım yoktu. Daha sonra İHH merkezinden içinde viza kartlarımın olduğu cüzdanım samsuna gönderildi. Daha sonra elime geçen GSM ekstresinden öğrendiğime göre hattım İsrail'de kullanılarak internete girilmiş. İsrail askerlerinin Mavi Marmara gemisine saldırdıkları saatten (04:15), ertesi gün

hastanedeki ilk tıbbi müdahaleye(10:30) kadar 30 saat boyunca ilaç verilmemiş ve hiçbir tıbbi yardımda bulunulmamıştır. Ve yine Hapishaneye gittiğimiz zamana kadar biraz su ve birkaç gofret ile karnımızı doyurmak zorunda kaldım.Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi. .

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
12/07/2010